

ПРИФронтowa колискова

Любов Сердунич

Спи, синочку, люлі-люлі,
Поки вгомонились кулі...
Люлі-люль, засни скоріше,
Напишу тобі я віршик
Про веселу кішку нашу...
(Кішка зникла... Боже! Нащо
Ця війна? Нема вже сили!..
Матері дітей ростили
Для життя, для миру й щастя!..)..
Напишу, якщо ще вдасться,
Про майданчик в дитсадочку,
Про мою майбутню доньку...
(Відбудують і майданчик,
І припиняться ридання)...
Люлі-люлі, мій синоню!..
Принесуть лелеки доню –
Будеш мати ще й сестричку.
Перемога, вірю, – близько.
І повернеться твій татко...
Ти рости, моє дитятко,
Як татусь твій: і безстрашним,
І сміливим...
(Боже, нащо?..)..
Поки вгомонились кулі –
Спи, маля... Не всі поснули...
Люлі-люлі... люлі... люлі...

(Джерело: Газета "УКРАЇНА МОЛОДА", ч. 143, 29 листопада 2017 р., рубрика "Політпарнас").